
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 154, juli, augustus 2018

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

De Openbaring van Jezus Christus aan Johannes

Deel 3

Christus te midden van de Gouden Kandelaren (1)

“Ik, Johannes, uw broeder en deelgenoot in de verdrukking en in het koninkrijk en de volharding in Jezus, was op het eiland, genaamd Patmos, om het woord van God en het getuigenis van Jezus. Ik kwam in vervoering van de geest op de dag des Heren, en ik hoorde achter mij een luide stem, als van een bazuin, zeggende: Hetgeen gij ziet, schrijf dat in een boek en zend het aan de zeven gemeenten: naar Efeze, en naar Smyrna, en naar Pergamum, en naar Thyatira, en naar Sardes, en naar Filadelfia en naar Laodicea. En ik keerde mij om, ten einde de stem te zien, die met mij sprak. En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaren, en te midden van de kandelaren iemand als van een mensenzoon, bekleed met een tot de voeten reikend gewaad, en aan de borsten omgord met een gouden gordel; en zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw, en zijn ogen als een vuurvlam; en zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt, en zijn stem was als een geluid van vele wateren. En Hij had zeven sterren in zijn rechterhand en uit zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht. En toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten; en Hij legde zijn rechterhand op mij en zei: Wees niet bevreesd, Ik ben de eerste en de laatste, en de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk. Schrijf dan hetgeen gij gezien hebt en hetgeen is en hetgeen na dezen geschieden zal. Het geheimenis der zeven sterren, die gij gezien hebt in mijn rechterhand, en de zeven gouden kandelaren: de zeven sterren zijn de engelen van de zeven gemeenten, en de kandelaren zijn de zeven gemeenten” (Openb. 1:9-20 NBG).

Johannes bevond zich op Patmos. **Patmos** is de naam van een Grieks eiland in de Egeïsche Zee. Omdat het eiland een belangrijke plaats inneemt in het boek Openbaring, staat er tegenwoordig een groot aantal kloosters. Patmos is voor velen een 'heilig eiland' en komen er het hele jaar door veel bezoekers. Ondanks al het moderne toerisme blijft de morele en geestelijke uitstraling van de monnikengemeenschap op het eiland groot, en bepalen de christelijke feestdagen nog in grote mate het levensritme van de

inwoners. Johannes werd naar dit eiland verbannen om “*het woord van God en het getuigenis van Christus*” waarvan we al in Deel 1 schreven.

In ons Schriftgedeelte staan Christus en de zeven gemeenten centraal. Deze zeven gemeenten zien we ook in Openbaring 2-3, zodat Openbaring 1:9-3:22 één geheel vormen. Johannes krijgt de opdracht om wat hij ziet in een boek te schrijven en naar de zeven gemeenten — Efeze, Smyrna, Pergamum, Thyatira, Sardes, Filadelfia en Laodicea — te sturen. Dit verslag zijn de zeven brieven in Openbaring 2-3.

Het getal zeven

Het getal zeven is prominent aanwezig in ons Bijbelgedeelte dat spreekt over de zeven gouden kandelaars en de zeven sterren die de zeven gemeenten en de zeven engelen van de gemeenten voorstellen. Overigens vinden we in heel het boek Openbaring het getal zeven steeds terugkomen:

Zeven gemeenten (1:4,11,20)
Zeven geesten (1:4; 3:1; 4:5; 5:6)
Zeven kandelaars (1:12,20; 2:1)
Zeven sterren (1:16,20; 2:1; 3:1)
Zeven vurige fakkels (4:5)
Zeven zegels (5:1,5; 6:1)
Zeven horens (5:6)
Zeven ogen (5:6)
Zeven engelen (1:20; 8:2,6; 15:1,6,7,8; 16:1;17:1; 21:9)
Zeven bazuinen (8:2,6)
Zeven donderslagen (10:3,4)
Zeven koppen (12:3; 13:1; 17:3,7,9)
Zeven kronen (12:3)

Zeven plagen (15:1,6,8; 21:9)
Zeven schalen (15:7; 16:1; 17:1; 21:9)
Zeven bergen (17:9)
Zeven koningen (17:10)

Het getal zeven laat de volledigheid zien waarover het gaat. Het getal zeven is in het Hebreeuws שֶׁבַע (sjèva). Het is afgeleid van een werkwoord dat ‘vol zijn’ betekent.

Christus te midden van de zeven gemeenten

“... als van een mensen zoon, bekleed met een tot de voeten reikend gewaad, en aan de borsten omgord met een gouden gordel; en zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw, en zijn ogen als een vuurvlam; en zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt, en zijn stem was als een geluid van vele wateren. En Hij had zeven sterren in zijn rechterhand en uit zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht.”

In welke hoedanigheid verschijnt Christus hier, als priester, profeet of rechter? Het antwoord is van het grootse belang voor de uitleg van ons Bijbelgedeelte en de plaats in heel het boek. We zullen daarom Schrift met Schrift moeten vergelijken om tot de juiste uitleg te komen. Wat we hier lezen, verwijst in het bijzonder naar de profeten Daniël en Ezechiël en Jesaja. In Daniël 7:9-10 lezen we:

“Terwijl ik bleef toekijken, werden tronen opgesteld, en een Oude van dagen zette Zich neer; zijn kleed was wit als sneeuw en zijn hoofdhaar blank als wol; zijn troon bestond uit vuurvlammen, de raderen daarvan uit laaiend vuur; en een stroom van vuur welde op en vloeiende voor hem uit; duizendmaal duizenden dienden hem en tienduizend maal tienduizenden stonden voor hem. De vierschaar zette zich neder en de boeken werden geopend” (Dan. 7:9-10).

Hier zien we Christus duidelijk in de rol van rechter die de boeken opent. Verder lezen we in Daniël 10:

“Op de vierentwintigste dag nu van de eerste maand, terwijl ik mij aan de oever van de grote rivier, dat is de Tigris, bevond, sloeg ik mijn ogen op en zie, daar zag ik een man in linnen klederen gekleed en de lendenen omgord met goud van Ufaz; zijn lichaam was als turkoois, zijn gelaat schitterde gelijk de bliksem, zijn ogen waren als vurige fakkels, zijn armen en voeten glanzend van gepolijst koper, en het geluid van zijn woorden als het gedruis van een menigte. Alleen ik, Daniël, zag dat gezicht, maar de mannen die bij mij waren, zagen het niet; doch een grote schrik overviel hen, zodat zij vluchtten en zich verborgen; zo bleef ik alleen over. Toen ik dat grote gezicht zag, bleef er in mij geen kracht meer; alle kleur week van mijn gelaat, en ik had geen kracht meer over. Toen hoorde ik het geluid zijner woorden, en toen ik het geluid van zijn woorden hoorde, viel ik bezwijmd op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde” (Dan. 10:4-9).

Hier ervaart Daniël wat later ook de openbaring van Johannes zal zijn.

Het tweesnijdend zwaard

Het tweesnijdend zwaard is gebaseerd op de woorden van Jesaja 11:4 en 49:2:

“Want hij zal de geringen in gerechtigheid richten en over de ootmoedigen van het land in billijkheid rechtspreken, maar hij zal de aarde slaan met de roede van zijn mond en met de adem zijner lippen de goddeloze doden” (Jes. 11:4).

“En Hij maakte mijn mond als een scherp zwaard; in de schaduw zijner hand verborg Hij mij. Hij maakte mij tot een puntige pijl, in zijn pijlkoker stak Hij mij” (Jes. 49:2).

Hier zien we Christus, als dienstknecht van God, rechtspreken als rechter. Het tweesnijdend zwaard zal dan onderscheiden wat goed en kwaad is en wat van de geest en wat van de ziel is geweest.

“Want het woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zo diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten van het hart” (Hebr. 4:12)

Zoals het merg verborgen ligt in de gewrichten, ligt de geest verborgen in de ziel, zoals het heilige der heilige verborgen ligt in het heilige. Het merg is het innerlijke leven van de gewrichten. We kunnen het ook anders zeggen: de kracht ligt in de zee, niet in de golven. Zo leren we in onze geest in het geloof te staan wanneer het uiterlijk stormt, of als alles ten prooi lijkt te vallen aan de vossen en de oogst verwoest dreigt te worden.

Het gezicht van Christus

Daniël 10 zegt dat het gezicht van Christus schitterde als de bliksem. Richteren 5:31 zegt het als volgt: *“Zo zullen omkomen al uw vijanden, o Here! Maar die Hem liefhebben zijn als de opgaande zon in haar kracht.”*

Christus staat te midden van de zeven gemeenten als overwinnaar over zijn vijanden en bepaalt in hoeverre al de gelovigen overwinnaars zijn geweest in hun pelgrimstocht op deze aarde. Dat is de essentie van de rechterstoel van Christus voor Wie wij allen moeten verschijnen. Christus staat te midden van de zeven gemeenten, dat wil zeggen ALLE gemeenten, want het getal zeven spreekt van de compleetheid van waar het over gaat. Openbaring 2-3 gaat over zeven bestaande gemeenten ten tijd van Johannes, maar verwijst ook naar de gemeente in haar geheel in deze bedeling. Veel Bijbelkenners zien dan ook in Openbaring 2-3 de geschiedenis van de kerk beschreven tot de opname van de gelovigen.

De ogen van de Heer doorgronden als een vuurvlam iedereen en niets is voor Hem verborgen. Zijn voeten waren als koperbrons. Koper is een beeld van oordeel zoals we zien in Numeri 21:9 waar Mozes een koperen slang maakte en plaatste op een staak.

Samenvattend, het hele beeld van Openbaring 1:9-20 is dat Christus als Rechter staat te midden van de gemeente die voor Zijn rechterstoel moet verschijnen.

De rechterstoel van Christus

“Want wij zullen ALLEN gesteld worden voor de rechterstoel van God ... Zo zal dan een ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God” (Rom. 14:10,14).

“Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat een ieder wegdrage wat hij in zijn lichaam heeft verricht, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad” (2 Cor. 5:10).

“En zoals het de mensen beschikt is, eenmaal te sterven en daarna het oordeel” (Hebr. 9:27).

Hebreeën 9:27 zegt niet dat we direct na ons lichamelijk overlijden voor de rechterstoel zullen verschijnen, maar op de tijd die beschreven is in Openbaring 1:12-20, namelijk aan het eind van deze bedeling, nadat Hij een volk voor Zijn naam heeft afgezonderd (Hand. 15:14). We zullen ALLEN voor de rechterstoel van Christus verschijnen na de opname van de Gemeente (1 Thess. 4:16,17). De rechterstoel van Christus is een “oordeel” over christenen (Hebr. 9:27). Dit feit laat direct zien waarom er zo weinig wordt gepredikt over de rechterstoel van Christus. In het algemeen bestaat er twijfel en verwarring of gelovigen wel in het oordeel kunnen komen vanwege Jezus’ woorden in Johannes 3:18:

“Wie in Hem gelooft wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God.”

Toch zegt Hebreeën 9:27 dat christenen in het oordeel zullen komen. Om een verklaring hiervoor te vinden, spreken velen over *“niet geoordeeld worden, maar beoordeeld worden”*. Deze uitspraak is echter verwarrend, omdat het Griekse woord voor oordeel in Johannes 3:18 hetzelfde woord is voor het oordeel dat voor de rechterstoel van Christus zal plaatsvinden (vgl. Matt. 7:1,2; Hebr. 9:27). Aan deze verwarring komt een einde wanneer we inhoudelijk zien waarin het “oordeel” in Johannes 3:18 verschilt van het “oordeel” in Hebreeën 9:27.

Johannes 3:18 heeft te maken met een oordeel van de onverloste mens als het gaat om zijn eeuwig heil. Het oordeel van christenen voor de rechterstoel heeft betrekking op hun geestelijke wandel met het oog op hun positie van heerschappij in het Messiaanse tijdperk (Openb. 2:26). Het verschil tussen deze twee oordelen is hemelsbreed. Het geloof in Johannes 3:18 leidt tot eeuwig leven *het worden* van een kind van God. Openbaring 2:26 echter *gaat uit* kinderen van God die voor de rechterstoel worden geoordeeld op basis van hun aardse pelgrimswandel.

Wat is kenmerkend voor de rechterstoel van Christus?

1. Onze werken zullen voor de rechterstoel aan het licht komen en op basis van deze werken zullen we daar geoordeeld worden.

“... en dan zal Hij een ieder vergelden naar zijn daden” (Matt. 16:27).

“...van de openbaring van het rechtvaardig oordeel van God, die een ieder vergelden zal naar zijn werken” (Rom. 2:6).

“... alleen zal elk zijn eigen loon krijgen naar zijn eigen werk” (1 Cor. 3:8).

We zullen geoordeeld worden op onze werken, op onze daden, naardat wij gedaan hebben, hetzij goed, hetzij kwaad (2 Cor. 5:10). Dit eist een toelichting omdat we gemakkelijk kunnen vervallen in een werkheiligheid als daden die de Heer zoekt op de dag van het oordeel.

Het is van het grootste belang dat we zien dat onze gehoorzaamheid niet een gehoorzaamheid is van werken maar een gehoorzaamheid van het geloof waaruit de werken van Christus door ons voortkomen.

“Maar thans geopenbaard en door profetische schriften volgens bevel van de eeuwige God tot bewerking van gehoorzaamheid van het geloof bekendgemaakt onder alle volken” (Rom. 16:26).

In Romeinen 15:18 had Paulus al geschreven:

“Want ik zal het niet wagen van iets anders te spreken dan van hetgeen Christus door mij bewerkt heeft, om heidenen tot gehoorzaamheid te brengen door woord en daad.”

Onze werken, onze daden, zijn de vrucht van onze gehoorzaamheid van het geloof. We zien onszelf niet meer als een persoon die leeft vóór de Heer, maar dat Christus zijn leven leeft ALS ons, omdat ik niet ik ben, maar Christus in mijn kwetsbaar en sterfelijk vlees (Gal. 2:20). Ik heb dan gezien dat Christus niet alleen het aspect van mijn STERVEN aan het kruis op Zich heeft genomen, maar ook het aspect van LEVEN door Zijn opstanding. Vanuit dat geloof leef ik in de spontaniteit dat de vrucht van de Geest zich zal manifesteren.

Wij zien onszelf daarom niet meer gescheiden van Christus, maar één geest met Hem (1 Cor. 6:17).

Wanneer we in de illusie leven dat we werken als een persoon naast Christus, ook al vragen we Zijn hulp daarvoor, dan spreekt dat nog van geestelijke onvolwassenheid. Werken die voor de rechterstoel standhouden, zijn werken die God tevoren heeft voorbereid (Ef. 2:10). Buiten Christus zijn er geen goede werken; in Christus is elk werk welgevallig voor God. Zo'n werk betekent dat Christus ALS ons vrucht heeft gedragen (Joh. 15:5; Gal. 2:20). Voor de rechterstoel kijkt Christus in feite hoe Hij Zichzelf heeft kunnen manifesteren. 1 Johannes 4:17 zegt:

“Hierin is de liefde bij ons volmaakt geworden, dat wij vrijmoedigheid hebben op de dag van het oordeel, want gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld.”

Wanneer we wandelen door het feit dat zoals Hij is, ook wij zijn in deze wereld, en Hij Zich uit door liefde, die een vrucht is van de Geest, dan zullen wij vrijmoedigheid hebben op de dag van het oordeel wanneer we voor de rechterstoel moeten verschijnen.

2. Wij moeten verschijnen voor de rechterstoel van Christus om verantwoording af te leggen.

“Zo zal dan een ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God” (Rom. 14:14).

Na het voorgaande rijst de vraag: “Als we in een twee-eenheid leven in de geest met Christus (1 Cor. 6:17), hebben we dan een verantwoordelijkheid van onszelf?” Velen vinden deze vraag onzin omdat hen nog niet duidelijk is dat Christus geen aparte entiteit is die in en door ons leeft. We moeten het feit zien dat we nooit meer zijn gescheiden van Hem en daarom is onze verantwoordelijkheid Zijn verantwoordelijkheid en andersom. We maken geen onderscheid tussen Zijn en mijn verantwoordelijkheid.

Natuurlijk vindt het oordeel plaats op basis van werken, want waarop kan een mens anders worden geoordeeld? De vraag is echter op welke werken? Heel ons leven is een leven van geloof *“ en voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God”* (Gal. 2:20b).

Mijn rekenschap is daarom gebaseerd op het leven dat ik leef door het geloof in de Zoon van God. Grammaticaal kunnen vanuit het Grieks ook zeggen: “het geloof VAN de Zoon van God”, om aan te geven dat het Zijn geloof is waaruit wij leven in de wetenschap dat het niet mijn ik is maar Christus.

Er moet een tijd komen dat het dualisme verdwijnt uit ons leven en we zien dat het nooit heeft bestaan. Vanaf onze wedergeboorte zijn we ranken aan de Wijnstok. Wij zijn de Wijnstok in de vorm van ranken. We zijn een deel van Hem en daarom is de verantwoordelijkheid van het lid zich niet los te zien van de verantwoordelijkheid van het Hoofd. Maar zo beginnen we ons leven in Christus niet. We leven allemaal door het dualisme van de wet die zegt: *“Doe dit en je zal leven”* (Lev. 18:5; Rom. 10:5; Gal. 3:12) Jezus zegt echter dat wij zonder Hem niets kunnen doen (Joh. 15:5). De geweldige boodschap van het evangelie is daarom niet “ik moet zijn” maar “Ik ben”! Ik hoef niet het licht van de wereld te zijn, maar ik BEN het licht van de wereld!

In feite hebben we maar één verantwoordelijkheid, namelijk ons vermogen om te kiezen, niet het vermogen om het gekozen zelf te realiseren. Mijn verantwoordelijkheid is te herkennen wie ik werkelijk ben, wat Christus over mij zegt. Wanneer alles grijs is, dan hebben we nog steeds Christus als schijnend licht in ons en als ons! Onze keuzes hebben altijd gevolgen en wat wij omarmen, omarmt ons. Wanneer ik weet dat ik altijd in Hem ben en me nooit anders zie, zullen we Hem tot uitdrukking brengen en vrijmoedigheid hebben op de dag van het oordeel.

3. We zullen rechtvaardig worden geoordeeld voor de rechterstoel van Christus.

“Voorts ligt voor mij gereed de krans van de rechtvaardigheid, die te dien dage de Here, de rechtvaardige Rechter, mij zal geven” (2 Tim. 3:8).

De Heer is rechtvaardig in alles en dat zal ook het kenmerk zijn van de Zijn oordeel.

In de gelijkenis van de talenten (Matt. 25:14-30) zien we de slaaf met één talent voor zijn rechtvaardige heer verschijnen. Dit is een verwijzing naar de rechterstoel van Christus.

De slaaf noemt zijn heer een “*hard mens die zal maaien waar de slaaf niet heeft gezaaid*” (Matt. 25:24-26). Waarom zei Jezus dit? Jezus rekende hem af op zijn eigen woorden. De slaaf verborg zijn talent in de grond en zijn heer vond er geen vrucht. Wie de goedheid van God ontkent, zal zijn eigen slechtheid uiteindelijk merken.

De gelijkenis van de talenten is niet los te zien van het principe “*Geeft en u zal gegeven worden*” (Luc. 6:38). Wanneer we vrijmoedig uitdelen van de talenten die de Heer ons heeft gegeven, zullen we opnieuw ontvangen dat we dan weer kunnen weggeven. Zo groeien we in geloof van heerlijkheid tot heerlijkheid. Hetzelfde zien we in de gelijkenis van de zaaier (Matt. 13:1), waar het zaad in vier verschillende plaatsen viel. De goede aarde is de grond die vrucht draagt. Vrucht kan alleen komen waar we in Hem blijven. We hebben daarom maar één verantwoordelijkheid, dat is de keuze van het geloof in Hem te blijven waar Hij Zijn leven kan uitgieten als ons voor anderen. Dan hebben we ook vrijmoedigheid op de dag van het oordeel.

De Heer heeft ons uitgekozen en aangewezen om vrucht te dragen (Joh. 15:16), naar de werken die Hij tevoren heeft bereid (Ef. 2:10). We kunnen daarom in alle ontspanning leven in de verwachting dat Hij Zich uit in deze werken. We kunnen daar ons verlangen, dat ook Zijn verlangen is, kenbaar maken: “*Heer, wat bent U van plan vandaag? Laat mij een deel van dat plan zijn! Dank U!*”

4. We zullen voor de rechterstoel van Christus loon ontvangen en dit loon kan positief of negatief zijn.

Er is verschil tussen de trouw van de Heer en de trouw van de gelovige. Voor de rechterstoel zal een christen verantwoording moeten afleggen van zijn of haar trouw.

“*Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die de heer over zijn dienstvoolk gesteld heeft om hun op tijd hun voedsel te geven? Zalig die slaaf, die zijn heer bij zijn komst zo bezig zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij hem over al zijn bezit zal stellen. Maar als die slaaf slecht was, en in zijn hart zou zeggen: Mijn heer blijft uit, en hij zou beginnen zijn medeslaven te slaan en met de dronkaards zou eten en drinken, dan zal de heer van die slaaf komen op een dag, dat hij het niet verwacht, en op een uur, dat hij het niet weet, en hij zal hem folteren en hem in het lot der huichelaars doen delen. Daar zal het geweest zijn en het tandengeknars*” (Matt. 24:45-51)

De rechterstoel van Christus vindt plaats met het oog op het Messiaanse tijdperk van duizend jaar. Dat tijdperk zal een tijdperk van beloning zijn en daarom is de rechterstoel van Christus onlosmakelijk verbonden met de leer van loon naar werken. De rechterstoel van Christus is niet de plaats van genade, maar van gerechtigheid. Tegenwoordig wordt dit vaak verkeerd begrepen. Men denkt dat de genade van de Here Jezus Christus geen enkele grond biedt om loon te ontvangen. De kerk van Jezus Christus heeft echter zwaar te lijden gehad door de leer van kroon en loon te verwaarlozen. Niemand benadrukte de noodzaak van loon zo sterk als de Here Jezus (vgl. Matt. 6:1, 6; 10:41, 42; Luc. 6:35-37). De apostel Johannes schrijft over loon:

“*Let op uzelf, dat gij niet verliest wat wij verricht hebben, maar uw loon ten volle ontvang!*” (2 Joh. 8).

We dienen er op te letten ons loon niet te verliezen en er is geen betere manier om dit te doen dan altijd gereed en bereid te zijn verantwoording af te leggen voor de Here. We zullen dus loon ontvangen naar onze werken, naar onze goede en de kwade werken (vgl. 2 Cor. 5:10). Dit zien we goed geïllustreerd in de gelijkenis van de talenten (Matt. 25:14-30).

Alle slaven kregen een positief loon, behalve de man met het ene talent, en hij werd niet toegelaten tot de feestzaal. Het feit dat hij “bevreesd” was (Matt. 25:25), laat zien dat hij een negatief oordeel verwachtte en een negatief loon.

De gelijkenis van de talenten heeft niets te maken met onverloste mensen en het ontvangen van eeuwig leven. Alle gelijkenissen van het koninkrijk der hemelen hebben te maken met gelovigen en het bewaren van de werken van de Heer tot het einde toe (Openb. 2:26).

Alle slaven waren slaven van de Heer en om de man met het ene talent te zien als een onverlost mens, levert problemen op van alle kanten. Dat zou betekenen dat slaven die hun talenten gebruiken, eeuwige leven verkrijgen en de slaaf die zijn talent niet gebruikt, voor eeuwig verloren gaat. Dit zou grote verwarring opleveren over onze eeuwige redding door de genade van de Heer en over het loon dat God aan gelovigen geeft.

Het oordeel in de gelijkenis van de talenten bepaalde in hoe verre de slaven met succes hun talenten hadden gebruikt. Op dezelfde manier zal voor de rechterstoel bepaald worden in hoeverre we trouw onze geestelijke wedloop hebben gelopen.

De rechterstoel van Christus kan niet goed begrepen worden zonder te erkennen dat er negatieve gevolgen kunnen zijn aan dit oordeel. Een christen kan daar “*schade lijden*” (1 Cor. 3:15) en te horen krijgen “*Gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid*” (Matt. 7:23), om dan te delen in het lot van de huichelaars (Matt. 24:51). Het bracht de bekende prediker Dr. Donald Barnhouse ertoe te zeggen dat sommige christenen liever door de Grote Verdrukking zouden gaan dan voor de rechterstoel van Christus te moeten verschijnen.

5. Het oordeel voor de rechterstoel zal bepalen in hoe verre we onze geestelijke wedloop met succes hebben gelopen.

We moeten onderscheid maken tussen onze eeuwige redding en onze geestelijke wedloop. Ons eeuwig behoud is geen garantie dat we onze geestelijke wedloop met succes zullen lopen. Dat was niet het geval *onder Mozes* toen hij het volk uitleidde uit Egypte, en het is ook niet het geval voor ons *in Christus*. Het argument van Hebr 3 is dat het huis van Mozes door ongeloof het aardse beloofde land niet binnen kon gaan en dat het huis van Christus door ongeloof het hemelse erfdeel niet kan binnengaan. En wie anders leert, plaatst zijn “hoop” op een valse basis.

De Israëlieten vielen in de woestijn zonder het beloofde land binnen te gaan. Zij vielen aan de goede kant van het bloed, maar aan de verkeerde kant van het doel van hun roeping. Een christen kan hetzelfde overkomen (vgl. 1 Cor. 10:1-11).

Het beloofde land is de type van de totale vereenzelving met Christus als mijn leven. Zolang we geestelijk nog in de woestijn zijn, zien we onszelf nog zij aan zij met Christus.

Het beloofde land betekent dat Christus mij vervangt als onafhankelijk persoon door Zichzelf. Het is nu niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. We leven niet in een partnerschap maar twee als één. Hij, de Wijnstok, en ik, de rank, leven samen als één wijnstok. Zo zijn wij een tweeenheid in de geest. Organisch zijn wij de wijnstok in de vorm van een rank. Dit is de geestelijke betekenis van het beloofde land en dit is de basis van de vrijmoedigheid op de dag van het oordeel.

6. De uitkomst van het oordeel voor de rechterstoel bepaalt onze positie in het komende koninkrijk.

Het loon dat een christen ontvangt voor de rechterstoel wordt gegeven in de vorm van kronen. Deze kronen spreken van ons deel te krijgen aan de heerschappij met de Here Jezus als mede-erfgenamen van Zijn koninkrijk. Veel christenen zijn echter niet geïnteresseerd in loon en kroon en denken zonder dat ook "gelukkig" te zijn. We moeten echter beseffen dat loon en kroon behoort tot het evangelie voor de gelovige. Er is geen grotere eer dan deel te krijgen aan de heerschappij van de Zoon en er is niets dat ook maar in de schaduw daarvan kan staan. Niemand is in een betere positie God te leren kennen dan wanneer hij als mede-erfgenaam met Christus mag meeregeren. Dit is ons eerstgeboorterecht. Esau was ook niet geïnteresseerd in zijn eerstgeboorterecht, maar toen hij de waarde ervan inzag, was het te laat en werd hij afgewezen (vgl. Hebr. 12:16). Het was dezelfde afwijzing die de man met het ene talent te horen kreeg (Matt. 25:24-30). De Bijbel waarschuwt ervoor geen onverschillige houding aan te nemen ten aanzien van loon en kroon (Hebr. 12:16a), maar het meeregeren met Hem als een groot voorrecht te beschouwen. We moeten niet de fout maken niet geïnteresseerd te zijn in zaken waarin de Heer uitermate geïnteresseerd is.

Jezus' gelijkenissen van het koninkrijk hebben te maken met het aanbod om het koninkrijk van de hemelen binnen te gaan (Matt. 5:20). Het "*binnengaan van het koninkrijk der hemelen*" is een uitdrukking voor de toekomstige deelname aan de heerschappij vanuit de hemelen over de aarde als mede-erfgenaam met Christus, de Erfgenaam. Deze heerschappij wordt niet automatisch verkregen op basis van ons eeuwig behoud, maar wordt verkregen als gevolg van het succesvol lopen van de geestelijke wedloop (vgl. 1 Cor. 9:24-27; 2 Thess. 1:5).

Het koninkrijk der hemelen werd allereerst aangeboden aan Israël (vgl. Matt. 8:11,12), om als eerstgeboren zoon van God (Ex. 4:22,23), deel te krijgen aan hemelse en aardse beloften en heerschappij. Deze hemelse heerschappij heeft Israël verworpen (zodat alleen haar aardse heerlijkheid overblijft), en is overgegaan op de volkeren (Matt. 21:43). Dit betekent dat de Bergrede (Matt. 5-7), een rede die verband houdt hoe men het koninkrijk der hemelen moet binnengaan. Deze rede is allereerst van toepassing was op Israël. Nadat Israël het koninkrijk had verworpen, werd het van toepassing op christenen (Matt. 21:43). Daarom is het aanbod van het koninkrijk der hemelen en de gelijkenissen van het koninkrijk momenteel gericht aan christenen. Israël echter zal op nationale basis het koninkrijk der hemelen niet binnengaan (Matt. 12:32). Haar roeping is een glorierijke aardse roeping als eerste onder de volkeren. Zij zal echter eerst door een tweede Shoa moeten gaan. De eerste wereldoorlog maakte het land gereed voor de Joden. De tweede wereldoorlog met de eerste Shoa (Holocaust) bracht het volk terug in het land en de derde wereldoorlog met de tweede Shoa zal de Messias in het land brengen. Openbaring 6-18 gaat over deze tweede Shoa, dus later daarover meer.

Studievragen

1. Waar staat het getal zeven voor?
2. Wat betekent voor jou Openbaring 1:9-20?
3. Waarom staat Christus daar als rechter?
4. Wanneer komen we voor de rechterstoel van Christus?
5. Waarop zullen we dan geoordeeld worden?
6. Hoe kunnen we vrijmoedigheid hebben op de dag van het oordeel?
7. Wat is het resultaat van het oordeel voor de rechterstoel van Christus?